

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnistvo je v Gospodskih ulicah št. 12.

Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

V Ljubljani 25. januarja.

Koncu bližajo se državnoborske počitnice, ki pa letos za mnogo poslancev neso bile počitnice, kajti deželna zbora dveh največjih kronovin, češki in gališki, sta tačas zborovala. Poslanci se že pripravljajo, da odpotujejo v državno prestolnico in začno zopet parlamentarno delo.

Mi Slovani avstrijski se nikakor posebno ne veselimo zborovanja narodnega zastopa, ker smo že vajeni, da naši poslanci za nas navadno le malo ali pa ničesar ne dosežejo, da nam še jedne srednje šole izposlovati ne morejo, če ni ravno naučni minister pri dobri volji.

S kacimi nadami se je bilo začelo zborovanje jeseni! Sploh se je mislilo, da se sedaj za Slované začneja boljša dōba. Saj je z imenovanjem novega ministra za Galicijo zginil iz ministerstva poslednji ostanek liberalne vlade kneza Auersperga in z imenovanjem novega pravosodnjega ministra se je bilo pomnožilo število Čehov v ministerskem svetu za jednega Čeha, in sicer za jako odločnega pristaša državnoborske večine.

Kako veselje je bilo zavladalo, ko je Schönborn bil poklican v ministerstvo. Pa kmalu smo spoznali, da smo se nad tem možem jako motili. Skoro se nam dozdeva, da se je le zaradi tega laskal Čehom, da so mu pogladili pot v ministerstvo, kajti hrepenel je kedaj postati minister. Še bolj je pa nekda njegova soproga želela bivati v ministerskem hotelu.

Grof Taaffe ga je pa najbrž bolje poznal nego Čehi, zato ga je pa poklical na Dunaj. Vedel je, da bode delal same ovire Slovanom. Grof Schönborn ima kot visok aristokrat zveze s češkimi plemenitniki, kateri imajo velik upliv v češkem klubu in zato se ga hoče Taaffe posluževati, da bode pritiskal na Čeha, da ne bi preveč zahtevali. Češko tako imenovano zgodovinsko plemstvo pa tudi ni posebno vneto za narod in se bode rado dalo rabiti grofu Schönbornu za sredstvo proti narodu. Že prva imenovanja grofa Schönborna so nas poučila, do od njega nemamo kaj pričakovati. Ozira se le na svete, katere je dobival od Slovanov na

sprotnih stranij, na pr. kadar gre za Slovence, na svete, ki jih dobiva iz Gradca, od koder za Slovence nič dobrega ne pride.

Mi Slovenci moramo jako obžalovati, da ni več Pražak pravosodnji minister. Od njega smo marsikaj dosegli, če tudi nakrat ne vsega. Res mu je manjkalo malo energije, a temu je bilo najbrž le to uzrok, da ga morda njegovi tovariši v ministerstvu neso dovolj podpirali. Grof Schönborn je zares bolj energičen, a svoje energije ne uporablja proti nasprotnikom Slovanstva, a le proti Slovanom, katerih nasvete nekda kar osorno zavrača. Res je grof Schönborn za nas Slovence ugodno odgovoril na neko interpelacijo glede imenovanja slovenskih pravnikov na Koroškem. Po tem pa ne smemo meriti političnega prepričanja njegovega. Tu je zagovarjal delo prednika svojega, katerega pač zatajiti ni smel, ker je še vedno član vlade.

V jesenskem zborovanju je državni zbor kaj malo uspešnega sklenil. Vprašanje o uvedeni narodne enakopravnosti ni storilo nobenega koraka dalje, v narodnogospodarskih zadevah so se sklenile nekatere stvari, pa največ tudi le polovičarske in jako problematične vrednosti. Za zboljšanje stanja kmetovalcev in malih obrtnikov se ni še nič izdatnega storilo.

Pač pa so se povišala državna bremena državljanom. Pred vsem se je poostrila vojaška dolžnost, ž njo pa tudi državni stroški. Poostri so se pogoji gledé jednoletnih prostovoljcev, ne da bi se bile za to dovolile kake koncesije. Celo slovenskim jezikom se ni dovolil nič večji delokrog v vojski, če tudi Slovani nosijo velika bremena za vojsko. Vojska ostala bode nemška, kakor je bila doslej. Sklenila se je bila sicer neka resolucija gledé rabe slovanščine pri častniških izpitih, pa ni našla milosti pred člani gospodske zbornice. Tako bode za deset let ostalo vse pri starem.

Še menj naklonjenosti pa moramo pričakovati sedaj od vlade. Vojni zakon je srečno pod streho in s tem je dovršena jedna najtežjih njenih nalog, torej nas ne bode več tako potrebovala.

Govorili smo že nekajkrat ob uzrokih, zakaj da ima naša državnoborska večina tako malo

upliva na vlado. Jeden najglavnejih uzrokov je, kakor smo že dokazovali, da desnica nema nobene skupnega programa, da razne frakcije večkrat celo ovirajo druga drugo. Da bi se temu dalo od pomoči, je gotovo. Popolen skupen program se ne da sestaviti, ker se v marsičem načelno ne strinjajo vse skupine državnoborske večine. Tako vprašanje, o katerem se ne morejo vse stranke sporazumeti, je obnovenje pravic češke krone, ali pa vprašanje o razdelitvi naše države v upravne skupine po narodnostih. Take stvari pa itak še ne bodo tako hitro prišle na vrsto, vsekakor ne poprej, da bodo Madjari popolnoma dogospodarili ter bode konec treba narediti dualizmu. To pa še ne bode letos ali drugo leto, če tudi ogerski državni voz hitro drdra navzdol.

O vprašanjih, katera so pa sedaj najnujnejša, se pa že dá doseči sporazumljenje, seveda drug drugemu morali bomo nekoliko odjenjati, ker je vsaka frakcija drugej potrebna. To bode tem ložje, ker jedne najglavnejših točk, izvedenju narodne enakopravnosti, nobena frakcija na desnici načelno ne nasprotuje.

Po letu se je po raznih listih mnogo pisalo o potrebi takega programa in tudi na volilnih shodih se je govorilo o njem. Uplivni člani desnice so se ogrevali zanj, a ko je zopet sešel se državni zbor, je pa bilo vse tiho. Zadnje dni smo pa žalibog celo čitali v nekaterih čeških listih, da sporazumljenje mej obema češkima frakcijama ni lahko mogoče, ker ne gre, da bi se zaradi tega premenile nekatere točke pravil češkega kluba. Nekaterim gospodom se torej zde nekatere določbe pravil važnejše, nego pa sporazumljenje zastopnikov narodovih. To je tembolj čudno, ter se je zadnji čas od obeh stranij že priznavalo, da se v načelih obe češki stranki strinjata, samo v tem ne, kako bi se naj skušalo priti do njihovih idealov.

Sedaj je pa že vender skrajni čas, da desnica jedenkrat dobi svoj program. Mi bi torej opozarjali naše poslance, da naj to stvar sprožijo, ko zopet pridejo na Dunaj. Dobro bi bilo, da bi se desničarji sporazumeli, predno se začne budgetna debata, ker je tedaj najugodnejši čas, da razkrijejo vladi

LISTEK.

Rodbinski spomini.

Ruski spisal G. P. Danilevski, prevel Vin ko.

III.

Babičin raj.

(Dalje.)

Babica je večkrat obiskala hutor na Bogati. Osobito rada je tam pozdravila spomlad. Šla je k sorodnikom na Samaro ali na Torec, izpovedala se tam v velikem postu ter šla pogledat Grunjo.

Grunja bila je že v osemnajstem letu.

Februar-bokogrej zavel je z gorko sapo, a jedva za spoznanje. Koli v plotu, ogli koč in skednjev na soladni strani so se zjutraj otajali, a na večer zopet pomrzili. Tudi marec prinesel je še mraza in snega, dasi je bilo nebo že prijazneje in modreje. Oznanjenje Marijino je tu, konec posta. Od juga potegnil je znani, topli veterček, poln obe-tajoče prijaznosti. Stari konjski pastir Maksim pogledal je skozi okno, opasal si pas ter rekel ženi: „Kaj praviš, Hana, gotovo je že spomlad na dvorišči?“ — „Mogoče, da je že!“ — odgovori žena bojazljivo in pokorno. In oba gresta na kočin prag

ter veselo pogledata preko zasinjele stepe. — „Čas je gospodarici poročiti; naj jej ona piše, da bode konje treba spustiti ven, vsaj na stara strnišča.“

Tudi Grunja stopi na vrata. Vse okrog je še tiho. Beli, tenki oblaki plavajo nepokojno nad Bogato, narastlo vsled pritoka stepnih vod. O zarji je že premrzlo in po noči še hrusta pod nogami. A v lice veje že druga, radodarna, nekako praznična toplota. Človeku se zdí, kakor da je po vzduhu razširjen hlap mladega opojnega vina. Vsakdo, ki stopi iz hiše, njegova obleka, lice, besede — vse diše spomlad.

Prišla je vigred.

Velika, vsled zime shujšana kavka glasno kričaje s polja zleti na pašnik. Solnce se je pokazalo, sije ter se ne skriva. V njegovih žarkih taja se studenci, sneženi kupi in zameti. Vse se kadí, preobrača, šumi in teče. Proti večeru se nekoliko ustanovi. Grunja stopi na krilce; tiho je na okrog, samo psi lajajo pri daljni ovčarni. V temi žuje se šum izpodjedenega snega, neprestano žuborenje in šepetanje po klancih v raznih izdolbinah in jarkih otekaajočih vod. Grunja stoji ter posluša, kaj govoré vode in kaj šepče spomlad. Zopet je vse utihnilo, niti glasu ni čuti. A zdajci pri skednji vnovič nekaj zašumi. Nabrana voda prodrla si je

pot skozi slamo v gnojni jami, zakipela, bruhnila ter se udrila čez dvorišče doli k reki. Sedaj zopet s streha zvonko padajo bliščeče kaplje kakor grah ali svinčeni drob debele, gorkota je raztalila sneženo plast . . .

Minul je zopet jeden dan, potekel jeden teden. Grunjo mikalo je na vrt. Iz vlažnih, ogretyh tal pokazale so se prve trave in v gorkem solncu se naglo razcvitajo. Modre veternice in beli zvončki gnezde mej drevjem, ki je še brez listja. Pokazale so se lastavice in metulji. Popki na mladikah so se napeli in njih klejasta, dišeča peresca razvijajo se v zelene in bele kolačke. Še jeden dan — višnje in gloga skoro ni več spoznati: vse je jedna sama bela stena in daleč okrog diši po medu. Pokazali sa se roji mušic in komarjev. Po poti je polno pajkovih mrež. Rogati črni žužek čez slame in mladike pridno vznak vleče iz raznega peska stlačeno kroglijco. Kukavica se že oglašá in tudi slavca je čuti . . .

Grunja sedí, na krilci, daleč so njene misli pri kavkaškem ujetniku ali pri ciganu Aleku. Pristava stoji na vzvišenem mestu. Za pašnikom širi se na desni in levi nedogledna stepe, po široki dolini vije se rečica Bogata, za njo zopet višina in zopet sinja, ravna stepe. Vse to vidi se s krilca.

želje in težnje svoje, od katerih neso pripravljeni nič odjenjati. Samo potem bomo imeli od budgetne debate kaj uspeha. Vlada bode videla, da ima opraviti z zahtevami vse državnozbornske večine, ne pa le z željami posameznih poslancev. Drugače bode čas pri budgetni debati zopet zgubljen, naj se z govori svojimi še tako odlikujejo naši poslanci in naj se še tako priznavajo njihove velike zmožnosti.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 25. januarja.

Čehi **Dunajskega** desetega okraja obrnili so se do ministra Pražaka, da bi izposloval, da bi imeli kje propovedi v maternem jeziku. V prošnji svoji naglašajo, da jih je nad 30.000, pa vender ni v nobeni cerkvi zanje češke propovedi. Vladi Taaffe-ovi vender bi moralo biti ljubše, da Čehi hodijo ob praznikih v cerkev, nego da se potikajo po krčmah.

Državno sodišče je v nekem posebnem slučaju razsodilo, da se uradniki občinskih hranilnic ne morejo zmatrati za občinske uradnike ter imajo torej pravico voliti v občinski odbor. Mej umroki se navaja, da imajo take hranilnice svoje premoženje in svojo od občinskega odbora nezavisno upravo da so torej samostojni zavodi, in da uradnike nastavlja le odbor hranilnice.

Poljski listi poudarjajo veliko važnost povišanja Krakovskega škofa v kneza. Po njih misli to povišanje ni velike politične važnosti le za **Galicijo** temveč za ves narod poljski. Imelo bode gotovo tudi upliv na rusko pogajanje z Vatikanom. S tem se je oživilo jedno starih pravnaroda poljskega. Pa tudi v deželni zboru je deželni maršal naglašal veliko važnost tega povišanja, ki ni samo preimenjevanje naslova, temveč obnavljanje stare pravice naroda poljskega.

Vnanje države.

Kralj **srbski** še nikakor ne misli odsloviti sedanje vlade. Kralj hoče, da sedanja vlada posreduje pri izdelovanju volilnega reda, o katerem so se posvetovanja v ožjem ustavnem odseku začela. Nov volilni red mora biti izdelan do 1. maja. Potem se pa začne priprave za volitev v malo skupščino, ki bodo še le dne 14. decembra. Te volitve bode še vodila sedanja vlada in še le potem bode odstopila, ko bode voljena nova skupščina. Srbi bodo morali torej še precej časa čakati, da dobe zares pravo parlamentarno vlado.

Ruski listi mislijo, da je bil prihod Aleksandra Battenberškega v zvezi z dogodki na **Bolgarskem**. Vesti, da je prišel na Dunaj le zaradi tega, da izroči rede očeta svojega, so le prazen izgovor, s katerim se resnica prikriva. V Bolgariji se poslednji čas razmere jako neugodno obračajo za Koburžana. S svojo propagando za katoličanstvo je vzbudil veliko nevoljo mej narodom, vojska pa že davno ne mara zanj, ter je zato lahko mogoče, da bode v kratkem moral pobrati kopita. Battenberžan pa ima dosti pristašev na Bolgarskem in bi se mu po odhodu Koburžana ponudila prilika, da se povrne v deželo. Na Dunaji bi baje tudi rajši videli, da se v Bolgarijo vrne Battenberžan, nego da bi bil voljen kak Rusiji povoljen kandidat knezom. Ruski listi naglašajo, da Battenberžan nema nobenih pravic do prestola bolgarskega, ker se je odpovedal. Sedaj bi ga moralo voliti sebranje, potrditi Turčija in priznati velevlasti. Rusija bi ga pa nikdar ne priznala in njegov povrat v Bolgarijo bi torej ne napravil zakonitega stanja ampak le nove zmešnjave.

Od neke strani se je poslednji čas poskušalo očrtniti italijanskega in angleškega veleposlanika ter

turškega velikega vezirja pri sultanu, kar se pa ni posrečilo. Sultan je nekda spoznal takoj laži ter imenovane osebe še bolj čisla ko poprej. Poslednji čas se je govorilo tudi o zarotah proti sultanu, kar je pa tudi neosnovano.

Princ Viktor Napoleon je nedavno ostavil Bruselj in to je dalo povod raznim govoricam. Govorilo se je, da je odšel na nek grad blizu **francoske** meje, kjer bode čakal, kakose stvari razvije. Na Francoskem republika ne stoji posebno trdno ter utegne v kratkem nastopiti pravi čas, da zasede prestol francoski. Njegovi pristaši pridno delajo zanj. Tako so trdili nekateri. Nek francoski list je pa raznesel vest, da mu je ušla neka maitressa ter se je princ odpravil na pot, da jo zopet ujame. Tudi to vest so mnogi verjeli, posebno oni, ki bolje poznajo življenje mladega princa. Pa tudi ta vest baje ni resnična. Princ je nekda le odpotoval v Farnborough k cesarici Evgeniji, da bi mu dala kaj denarja, ker je v velicij denarnih zadregah. Oče mu nekda neče ničesar dati, ker menda bi tudi rad prišel na prestol, a mu sin dela ovire s tem, da se tudi on poganja za krono francosko.

Vlada **nemška** ne misli poslati vojakov v Afriko za varstvo nemških naseljenikov. V Berlinu mislijo, da naj se naseljeniki le sami varujejo pred domačini. Dolžnost vlade je samo gledati, da druge vlasti ne bodo ovirale nemškega naseljevanja v Afriki. Proti napadom Afričanov bode nemška država naseljenike svoje le toliko branila, kakor je to mogoče mornarici. Nemškim naseljenikom s tem ne bode dosti pomagano in najbrž bodo Afriki obrnili hrbet ter si bodo Angleži lahko brez upora polastili krajev, katerih so se dosedaj Nemci lastili. Za dolžnost pa zmatra nemška vlada po moči ovirati trgovino z robi, toda najbrž ne bode imela v tem oziru posebne sreče. Kako oblast bode imel nemški državni komisar, še ni določeno. Pa naj bode njegov delokrog kakešen koli, brez vojaške sile bode le malo opravil.

Belgijska zbornica je sklenila pretresavati predlog bivšega klerikalnega pravosodnega ministra Woeste, da se učiteljem, ki so vsled liberalnega šolskega zakona iz 1879. leta se odpovedali službam ter zgubili pravico svojo do vdovskih in sirotinskih blagajnic, vzlic temu, dajo zopet prejšnje pravice. Vlada se je izrekla, da nema nič proti temu, če pretresuje zbornica predlog, ki se pa nikakor vsprejeti ne more.

Domače stvari.

— (Konfiskacija.) Včerajšnja številka našega lista zaplenilo je c. kr. državno pravdnništvo zaradi uvodnega članka z naslovom „O sedanjem položaju“, ki smo ga posneli po listu „Russkoje Djelo“. K tej zaplenbi opomnimo samo to, da so isti članek posneli tudi drugi v Avstriji izhajajoči listi, ne da bi bili konfiskovani.

— (V Poreči) umrl je predvčeraj dr. Fran Vidulich, deželni glavar istrski in državni poslanec. Od leta 1861. bil je deželni, od 1867. l. državni poslanec. V državnem zboru bil je od 1873—1879. l. prvi podpredsednik. Kot deželni glavar istrski kazal se je našim poslancem nasproti jako pristranskega in krivičnega, sploh bil je, dasi v Losinji porojen, strasten naš sovražnik.

— (Umrl) je g. Anton Dvoršak, župnik v Šent Vidu na Štajerskem, kjer je 40 let župnikoval. Rojen je bil dne 16. januarja 1805 v Tinjah pri Slovenski Bistrici, torej dosegel visoko starost 84 let. Zapustil je veliko premoženje, katero je menda volil za dobrodnele namene. Že pred leti je več tisoč goldinarjev podaril za popravila župne

cerkve v Tinjah, za revne, za dijaško kuhinjo v Mariboru itd. Tatovi in roparji, ki so znali za njegove zaklade, so večkrat skušali pri njem ulomiti in ga oropati, pa jim je vselej spodletelo, kajti pokojni župnik bil je jako pogumen in čvrst in je še pri sedemdesetih letih sam ukrotil roparja, ki ga je napal.

— (Umrl) je pretekli torek gosp. Andrej Pogorelec, župnik v Kolovratu, v 50. letu dobe svoje.

— (Občni zbor) društva „Pravnik“ bode, kakor že naznanjeno, jutri večer točno ob 8. uri v tukajšnji magistratni dvorani z otvorjenjem društva in z volitvami opravnikov na dnevnem redu. Ob enem bodo se vsprejemali tudi novi društveniki. Dosedaj se jih je prijavilo že lepo število.

— (Imenovanja.) Gosp. dr. Fran Zbašnik, začasni okrajni komisar, je stalno imenovan, vladni koncipist g. Viktor Parma imenovan je začasnim okrajnim komisarjem, konceptni praktikant gosp. Ludovik Schiviz pl. Schivizhoffen začasnim vladnim koncipistom.

— (Za prvo letošnje porotniško zasedanje) v Ljubljani določen je predsednikom g. Fran Kočevkar, predsednik deželnemu nadsodišču, njegovim namestnikom g. Ludovik Ravnika, deželnega sodišča svetnik.

— (Družba sv. Cirila in Metoda) je pretekli dni prejela od onstran Karavank 29 gld. domorodnega daru. — S tem se popravlja neljuba pomota, da je 19 gld. bilo in — da bode dobrih posledic tudi pomota — kliče: Na noge, premožni domoljubi, ker ti nepremožni, ki so darovali 29 forintov — dali bi bili veliko tudi v tem slučaju, da jih je le samo 19 bilo!

— (Slovensko gledališče.) Nedeljo dne 27. t. m. predstavljala se bode prvič „Čarovnica pri jezeru“. Po Frana Missla narodni drami v četirih činih: „Die Zauberin am Stein“ poslovenil Anton Trstenjak. Dejanje igre se vrši v 17. veku ob Bohinjskem jezeru. Kakor se nam poroča izza kulis je omenjena drama najboljša igra v letošnjem novem repertvarij dramatičnega društva, ki obeta isto tako prodreti in udomačiti se na slovenskem odru, kakor v lanski sezoni „Revček Andrejček“. Naj torej slavno občinstvo napolni gledališče, ter tako blagodejno upliva na igralno osobe. Naslovno ulogo igra gospodična Zvonarjeva. Pri reprizi te igre bode ulogo ljubimčevo (sedaj gosp. Borštnik) igral g. Danilo in ulogo blaznega Martina (sedaj g. Slavko) igral g. Borštnik. „Čarovnica pri jezeru“ je prav dobro lokalizovana. Dejanje vrši se ob „Bohinjskem jezeru“ za turških bojev.

— (Uredništvo „Obrtnika“) prosi nas naznaniti, da bode zaradi premajhnega števila naročnikov „Obrtnik“ izhajal znanprej le po enkrat na mesec, in sicer 8. dan vsacega meseca. Naročnina znaša za celo leto 1 gld. 50 kr, s pošiljanjem vred. Naročniki, kateri so polletno naročnino že plačali, prejemale bodo list do konca tega leta. Druga številka izide dne 8. februvarja.

— (Nabiranje krajepisnih imen.) V zadnjem času blagovolili so nalogo pogoditi in poslati ugodne rešitve: Župnik Sila: za Repentabor (zopet na obširen dodatek); kaplan Šijanec:

kakor na dlani. Na dvoru je tiho. Delavci, stari in mladi, šli so sejat. Ovce in konji pasejo se za griči, ki jih zakrivajo. Solnce greje, ptice so utihnile. Niti glasu ne pride do Grunje. Čuje se le pridni petelin, ki brska na gnojišču ter kliče izgubivše se kokoši, ali pa tolpa golobov, ki se s šumom dvigne, z ovčje staje ali z mlina, pregnana od sokola ali mačke, ter krožeč zleti k vrbam na travniku...

Grunja ogleduje golobe, skedenj, pod katerim so nakopičene sanj, razno hišno opravo, katero je bila Flugovka obesila na vrv, razpeto mej kletjo in skladiščem, zajčje kožuhe, prevleke za blazine, korzete, posteljne odeje, robce in vreče. Nekaj časa Grunja sedi, vzdihne ter odide na vrt. Tamkaj v sočni travi in grmičih kipí vrvenje raznih ptic pevk in družih živalij. V skrivališčih v tleh, mej perjem in na drevji kričé, vrše in šumé novorojene krilate in štirinogate družine. V zraku je čedalje večja soparica. Zemlja je razgreta. Nad stepami plavajo sedaj rastoč, sedaj gineč velikanski megleni stvori... Kar se na plotovih koléh in ovenelih grmih prikaže ostronosa, neprestano čivkajoča ptica pivka. Grozen vihar se dvigne, ploha se ulije...

Grunja izpolnila je devetnajsto leto.

Proti koncu zime tega leta prehladila se je Grunja, idoč s Flugovko v bližnjo vas v cerkev, ter skoro ves veliki post ležala za vročnico. Babica poslala je ranocelnika ter jo veliki petek tudi sama obiskala. To zimo je tudi v stapi zbolelo mnogo ljudi. Stari konjski pastir Maksim je umrl in na njegovo mesto poslal je Jakob Jakovlevič družega pastirja, Rodko, s priimkom Bëlogubov. O smrti in pogrebu Maksima, kakor tudi o prihodu Bëlogubova zvedela je Grunja samo iz žalostnih vestij, ki so časih došle k njej v stanico, kjer je bolna ležala. O veliki noči je Grunja nekoliko okrevala. Bleda še, shujšana in slaba oblekla se je, dejala si na glavo robec ter opotekaje se iz dolzega časa podala se na vrt.

Bilo je h koncu aprila in nočilo se je. Ovce šle so na vodo. Konjska čreda dirjala je s stepe proti domu.

Grunja je željno dihala sveži zrak in vonjavo cvetočega drevja ter si zakrivala oči pred bliščečim solncem, tonečim za reko. Nikdar spomlad Grunje še ni tako oveselila in očarala. Solze lile so jej po lici. Sedla je na kup prstí, uprla glavo v roke ter sprva tiho, a čedalje glasneje zapela nekdaj

modno pesen, katero jo je bila kuma naučila s klavecinom:

Ja bednaja pastuška,
Ves mir moj — etot lug;
Sobačka mne — podružka,
Barašek — milej drug...

Grunji za hrbtom začujejo se koraki. Nekaj je zašumelo v grmiču. Umolkne ter se ozre. Razmakniviši črešnjevje veje, stal je pred njo brez pokrivala visok, postaven človek v sivi ponošeni, z jermenom prepasani jopi, s pipo, nožem in lanceto za pasom. Bil je rusih las, brada mu je jedva poganjala, njegov obraz je bil mladosten, ogorel in oči prijazne, vesele in plahe.

— Ptičke, gospodičina, za vas!... — pravi došlec — ter odpre široko, žuljasto dlan.

Grunja pogleda tja: pred njo na odprti roki sedela je dvojica čivkajočih, žolte, mehke kljunčke odpirajočih, jedva s sivim mahom poraščenih ptičkov.

— Kaj je to? — vpraša Grunja.

— Ptički, gospodičina, škrijanci ali pa škorci... Ne bojte se, le pogledjte...

— A kdo si ti?

— Novi konjski pastir Rodka, gotovo ste že izvolili slišati.

Grunja ustane.

(Dalje prih.)

za Novo Cerkev in Višnjo Vas pri Celji; administrater Šašel: za Adlešiče; župnik Jarc: za Dol in Dolsko; župnik Hoenigman: za Osilnico; okrajni tajnik Gabršek: za Vransko in Sv. Hieronima na Štajerskem; župnik Prijatelj: za Struge; bogoslovec Šašel: za Mokronog in Ostrožnik; trgovec Mejač v Komendi: za Kapljo Vas, Nasoviče in Suhodolje; župnik Martelanc: za Prosek; župnik Žmavec: za Remšnik pri Marnbergu; kaplan Bernik: za Kranjsko Goro; administrator S. Robič: za Šentursko Goro nad Cerkljami; župnik Sancin: za Sv. Antona, Bazovico, Črnikal, Hrastovlje, Kubed, Pasjo Vas, Gračišče, Rožar, Podpeč, Tinjan in Zazid pri Koprju. — Hvala!

— (Bralno društvo v Kurjivasi) šteje že nad 20 članov in bode prihodnjo nedeljo imelo svoj prvi zbor v hiši g. Borštnika, ki je največ storil, da se ustanovi to društvo.

— (Mannlicherjeva repetirka) se jako marljivo izdeluje. Pretekli teden je na Dunaji bivajoči pešpolk Hess dobil Mannlicherjevo repetirko, s katero so sedaj izmed posadke Dunajske oboroženi dva pešpolka in batalijon lovcev.

— (Železnica iz Radgone v Ljutomer.) Kakor se je že poročalo v našem listu, se je 15. t. m. vršila revizija te železnične proge. Gotovo bode marsikoga mikalo zvedeti imena onih, ki so se udeležili te revizije. Ti so bili nastopni: generalna inspekcija železnic, vojno ministerstvo, južna železnica, štajerska namestnija po deleg. gosp. svetovalci Seederji in nadinženirji Hohenburgerji, deželni odbor štajerski po deleg. gosp. dr. Schmiedererji in nadinženirji Eggerji, trgovska zbornica štajerska, okrajni zastop Gornjeradgonski po gosp. dr. Goričkemu in Šlanderji, okrajni zastop Ljutomerski po gosp. Kukovci in Vaupotiči, trg Ljutomerski po deleg. gosp. Semliču in Steyerji Josipu, mesto in okraj Radgona po svojih zastopnikih; seveda tudi okrajno glavarstvo Ljutomersko in Radgonsko po svojih glavarjih.

— (Iz Bolgarske) priobčil je „Hlas Naroda“ jako smešno vest, iz katere vidimo, kako žalostna je princa Ferdinanda uloga. „Pred nekoliko dnevi razobesila se je nad konakom princa Koburškega mesto bolgarske trobojnice zastava s Koburškim hišnim grbom, kar je v bolgarski prestolnici prouzročilo veliko razburjenost. Knez priobčil je v uradnem listu izjavo, v kateri je to premembo opravičeval. Toda ministerski svet sešel se je hitro in zahteval je, da se nova zastava odstrani. Uradni list z izjavo prinčeve pa se je na povelje gospoda Stambulova konfiskoval.

— (Društvo tiskarjev, kamnopoliscev in kamnotiskarjev na Kranjskem) izdalo je svoje letno poročilo za dobo od 1. januarja do 31. decembra m. l. Dohodkov imelo je društvo 2003 gld. 51 kr., troškov 1281 gld. 55 kr., torej 721 gld. 96 kr. preostanka. Društveno premoženje naraslo je na 10.046 gld. 24 kr. in je naloženo v kranjski hranilnici, v srebrni in papirni renti. Obolelim članom izplačalo se je 625 gld. 31 kr. podpore. Članov imelo je društvo 66, društvena knjižnica broji 450 zvezkov, izmed katerih je bilo v preteklem letu 378 knjig izposojenih.

— („Dobrovoljni orkestar hrvatskog Sokola“) broji danes 192 članov (12 utemeljiteljev, 128 podpornih, 52 izvršujočih članov). Društvo ima 400 gld. gotovine, glasbeno orodje pa je 1600 goldinarjev vredno. Predsednik društvu je naš rojak g. dr. Ivan Kosirnik. Te vrstice napisali smo dotičnim našim krogom v preudarek, bi li ne kazalo, posnemati hrvatskih Sokolov vzgled.

— (Ameriške trte,) katere so stanovitne proti trtni uši, prodava deželna vinarska šola pri Mariboru po 5 gld. za tisoč šib, jako nizka cena, za katero si lahko vsak vinogradnik omisli te trte. Drugod so po 15 do 20 gld. Kakor se nam poroča, so v državni ameriški trtnici pri Kostanjevici 150.000 ključev narezali od tamošnjih ameriških trt, od katerih pa še ni veliko oddanih. Najbolj zanje oglašali so se Vipavci.

— (Z Reke) javlja se „Narodnim Novinam“, da je kontrolor pri glavnem carinskem uradu, Slavski, dne 14. t. m. ostavil urad in zginil brez sledu. Pregledali so blaginico in našli 1000 gld. nedostataka, katerega je pa že eden njegovih tovarišev pokrtil.

— (V novi odbor čitalnice v Dobli-čah pri Črnomlju) izvoljeni so: Fleck Jurij, predsednik; Vrtin Matija, podpredsednik; Kupljen Anton denarničar; Plavec Jožef, tajnik; odbor-

niki: Studel Matija, Hrela Jožef, Smalc Matija, Stojnič Jožef.

— (Odbor „Borovniškega bralnega društva“) vabi uljudno k plesni veselici, katere bode dne 2. februarja 1889. v prostorih gospoda Frana Gregorke. Začetek ob 7. uri zvečer. Ustopnina za ude 30 kr., za neude 50. kr.

— (Vabilo k veselici,) katero priredi „Narodna čitalnica“ v Cerknem v soboto dne 2. svečana v prostorih gospoda Andreja Kobala v spomin Valentina Vodnika. Vspored: 1. „Naprej“ D. Jenko, godba. 2. „Slovan na dan“, H. Volarič, mešani zbor. 3. Govor. 4. „Ilirija oživljena“, moški zbor. 5. Deklamacija. 6. Igra „Župan“, M. Vilhar. 7. „Rožici“, J. Laharnar, mešani zbor. 8. Odlomek iz opere „Atila“, J. Verdi, mešani zbor. 9. „Rojakom“, A. Foerster, mešani zbor. 10. Srečkanje. Začetek ob 6¹/₂ uri zvečer. — Ustopnina za neude 20 kr. za osobo. Odbor.

— (Iz Kroke) dne 4. januarja: Naše pevsko društvo „Odmev“ napravi na Svečnico dne 2. februarja v salonu hišne številke 30 veselico na čast vsem prijateljem „Odmevašev“. 1. S petjem, četerospevi, celim zborom, 2. s šaljivo godbo na merlotinke, 3. s plesom in prosto zabavo. Začetek ob 6. uri. Ustopnina prosta.

— („Leposlovno bralno društvo“ pri Mali Nedelji) bode imelo v nedeljo dne 3. februarja v prostorih g. Korošeca svoj letni zbor, račun, novo volitev itd. potem bo primerna veselica z godbo, petjem, govori, katerej na korist ubogih šolarjev sledi še tombola. Vsi udje in prijatelji se vabijo.

— (Prva dolenska posojilnica v Metliki) imela bode dne 10. februarja dopoldne ob 9. uri v mestni pisarni svoj občni zbor. Iz objavljenih bilance razvidi se jako ugodno delovanje tega denarnega zavoda. Hranilne uloge pomnožile so se na 198.678 gld. 6 kr., na menjice izposodilo se je 145.410 gld., na posestva 67.581 gld. Rezervni fond iznašajoč 2.684 gld. 47 kr. bode se znatno pomnožil, ker je bilo v preteklem letu 2.160 gld. 15 kr. čistega dobička. Vredno je še omeniti, da ima posojilnica uplačanih 531 deležev po 18 gld.

— (Raspisanih je pet ustanov po 300 gld.) za dijake triletnega živinozdravniškega tečaja na Dunaji. Pravico do teh ustanov imajo dijaki iz Štajerske, Koroške, Kranjske, Primorske, Dalmacije, ki so dovršili 6. razred gimnazije ali pa realke. Prošnje do 15. februarja na ministerstvo za uk in bogočastje.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Pariz 23. januarja. Slikar Aleksander Cabanel, član akademije, umrl.

Pariz 23. januarja. Trditev nekaterih listov, da se bode vojvodi Aumalskemu dovolil povratek v domovino, se zanikuje.

Berolin 23. januarja. Potrjuje se, da je Roggenbach blizu Züricha kupil posestvo in da se bode tjakaj preselil.

Berolin 24. januarja. „Norddeutsche“ piše: Poročilo nekega tukajšnjega lista iz Londona, da je angleška vlada sklenila, da se bode odločno držala pogodbe, po kateri ne sme nobena evropska vlast dobiti prevage na Samoa-skih otocih in da sta Anglija in Amerika v Berolin poslali note, rekoč, da je nemških agentov postopanje proti pogodbam in proti diplomatski etiketi, — je izmišljeno. „Norddeutsche“ dostavlja, da, akoravno tacih pogodb ni, kakor so v rečenem Londonskem poročilu omenjene, to vender Nemčije, kakor se ob sebi umeje, ne bode zadrževalo, da ne bi spoštovala pravic, katere so si druge države s pogodbami pridobile na Samoaških otocih.

Dunaj 25. januarja. „Armee-Verordnungsblatt:“ Nadvojvoda Fran Salvator premeščen k 7. dragonskemu polku. — Sekcijski načelnik Lambert povodom dovršitve petdesetega službenega leta dobil komanderski križ Leopoldovega reda.

Peterburg 25. januarja. Včeraj pri Wolkensteinu obed. Prisotni bili Giers s so-progo in sin misijskega načelnika.

Madrid 25. januarja. kraljica vladarica včeraj omedlela. — Dva dinamitarda so ujeli.

London 25. januarja. Pred sodnijskim poslopjem v irskem mestu Carrick on Suir sta se včeraj močno spoprijela policija in mno-

žica ljudij, spremljajoča obtoženega poslanca O' Briena. Veliko teško ranjenih, veliko zaprtih.

Razne vesti.

* (Ruska carica) obolela je nekda na živcih, ker jo je nezdoda na železnici pri Borku zelo pretresla. Kakor „Ruskijska Vedomosti“ javljajo, pozvan je k carici francoski specialist za živčne bolezni, dr. Charcot, kateri, da se izogne Nemčiji in Berolinu, pojde preko Dunaju v Peterburg.

* (Močan potres) čutili so v Atenah dne 22. t. m. dopoldne.

* (Ubegli goljuf) Pod imenom Barone znani slepar Luzzatto, ki je bil zaradi raznih goljufij pobegnil iz Trsta, je nekda sedaj na Krfu. Živi baje v takem uboštju, da se hoče sam prostovoljno oglasiti pri oblastvu, da ga zapró.

* (Morilca zaprli.) Iz Opave se brzojavlja dne 21. t. m.: V Breitenfurtu pri Freiwal-davu zaprli so tamošnjega zemljikega posestnika Emanuela Drechslerja, ker je na sumu, da je umoril 83letnega obojenjaka Frana Neugebauerja. Truplo umorjenega starčka se je izgreblo in sodnijsko pregledalo.

* (Pobegnili) sta 23. t. m. po noči dva najglasovitejša kaznjenca iz nove ječe v Inomostu.

* (Bančni ravnatelj ujet) Iz Pariza se dne 20. t. m. poroča: Bankine hiše ravnatelja Jakoba Meyerja, kateri je ostavil primanjkljaj 6 milijonov frankov ter pobegnil dne 19. novembra m. l., zasačili so včeraj v nekem gradu pri Brusiji. — Ubeznega ravnatelja iskali so zaman policijski agentje po Angleškem, Nemškem, Švici in Laškem.

* (Nezgodna na železnici.) Iz Novega Yorka se poroča dne 22. t. m.: Pri Elmswoodu (Michigan) skočil je osebni vlak s tiru, ker se je strla os. Mnogo potnikov je mrtvih, mej temi tudi državni podnamestnik, a še več jih je ranjenih.

* (Take so!) V Toulouse skočila je dne 18. t. m. raz deški most v vodo mlada, jako lepo oblečena gospa. Nesrečnici ni bilo možno rešiti življenja; po daljšem in trudapolnem iskanji našli so mrtvo truplo in spoznali v njem gospo Maronettovo, soprogo visokega uradnika, katero so prenesli na njen dom. Na pisalni mizi ležalo je krasno, lepo duhteče pisemce, v kojem ranjca izjavlja, da si konča življenje zato, ker ji je šivilja popolnoma skazila obleko za plesno veselico, vršečo se tisti dan v prid revežem. Koncem pisma še prosi svojega soproga, naj poskrbi, da se izdelovanje njenega mrtvaškega oblačila gotovo izroči drugi, spretnejši šivilji.

Pravila

podpornega društva za slovenske visokošolce na Dunaji, ustanovljenega v spomin štiridesetletnice vladarske Nj. Veličastva cesarja Frana Josipa I. Ime in sedež društvu.

§ 1. Imenuje se društvo: „Podporno društvo za slovenske visokošolce na Dunaji“.

Sedež društvu je na Dunaji.

Namen društvu.

§ 2. Namen društvu je dobrodelen, namreč, da podpira uboge marljive dijake slovenske narodnosti, kateri se uče na vseučilišču, tehniki ali poljedeljski visoki učilnici; izjemno, kolikor móči, tudi druge slovenske dijake na Dunaji.

Kako doseči društveni namen.

§ 3. Svoj namen dosežaj društvo dajejo podpore:

- a) na jedenkrat ali na večkrat;
- b) v gotovih obrokih (na mesec, na četrt leta, na pol leta ali pa na vse leto);
- c) na kak drug način.

Društvena sredstva.

§ 4. Društvena sredstva so:

- I. letni doneski: a) rednih udov, b) podpor-nikov;
- II. doneski: c) ustanovnikov, d) dobrotnikov;
- III. e) dohodki podjetij, po društvu prireje-nih: koncertov, slavnostnih večerov, pre-davanj itd.; f) prihodki društvenega imetka

Kako porabljati društvena sredstva.

§ 5. Od društvenih dohodkov smejo se porabiti samo letni doneski rednih udov, podpor-nikov, tudi obresti od glavnice. Doneski usta-novnikov, dohodki društvenih podjetij in volila so glavniški imetek ter se morajo dajati na obresti.

Udje.

§ 6. Udje so: a) redni, b) podporniki, c) usta-novniki in d) častni udje.

Kdo je reden ud?

§ 7. Reden ud je vsak na Dunaji ali v Du-najski okolici stanujoč Slovenec, ako plača vsaj tri goldinarje na leto.

Podpornik.

§ 8. Podpornik je vsak, kdor plača vsaj pet goldinarjev na leto.

Ustanovnik.

§ 9. Ustanovnik plača jedenkrat za vselej vsaj petdeset, pravna osoba sto goldinarjev, oni in ta na jedenkrat za vselej, ali pa najdalje v petih letnih enakih obrokih.

Častni udje.

§ 10. Za častnega uda se imenuje le oni, kateri si je za društvo pridobil izrednih zaslug. Volitev častnega uda vrši e v obnem zboru na predlog odborov brez debate s tajnim glasovanjem, in to z $\frac{2}{3}$ pričujočih glasov.

Rednih udov pravice.

§ 11. Redni udje imajo pravico, da v obnem zboru predlagajo, glasujejo, volijo in da morejo voljeni biti. Tudi smejo odboru predlagati one, kateri so podpore vredni in potrebni.

Podporniki, ustanovniki in častni udje imajo, ako so Slovenci in v zboru navzočni, iste pravice kot redni udje.

Dobrotniki:

§ 12. Dobrotniki društva so oni, kateri z darili ali na drug način podpirajo društvene namene, četudi neso udje.

§ 13. Imena podpornikov, ustanovnikov, častnih udov in dobrotnikov morajo se razglasiti ter zapisavati v posebno knjigo spomenico.

§ 14. Kdor hoče pristopiti k udom, v § 6 a), b), c) imenovanim, oglaš se pri odboru ustno ali pismeno.

Kdor hoče izstopiti, naznani to odboru vsaj četrt leta pred obnim zborom.

§ 15. Društveno leto se pričinja 1. oktobra meseca.

§ 16. Kdor v prvih štirih mesecih društvenega leta po trikratnem opominu ne plača letnine, naj se izbriše.

§ 17. Društvene posle vodi A) obni zbor, B) odbor in C) presojevalci (revizorji).

A. Društveni zbor.

§ 18. Odbor sklicuje obni zbor v prvi polovici novembra meseca, oglašja dnevni red v slovenskih listih, in sicer vsaj 14 dni pred zborovanjem.

§ 19. Odbor ukrene lahko tudi izredno zborovanje. Ako to namreč zahteva vsaj deset rednih udov pismeno ter prijavi dnevni red, mora odbor vsaj v 14 dneh sklicati obni zbor.

§ 20. Obnemu zboru pripadajo naslednja opravila:

1. Voliti predsednika, odbor in presojevalce;
 2. odobravati letni račun, oziroma poročilo odboro o delovanju društva in o gospodarstvu z društvenim imetkom preteklega leta;
 3. voliti častne ude;
 4. sklepati o predlogih odborovih in posameznih udov;
 5. sklepati, ako je treba premeniti pravila — ali
 6. razdružiti društvo.
- Voli se z listki z nadpolovico pričujočih glasov. (Konec prih.)

Vabilo.

Po končani pevski vaji v soboto dne 26. t. m. bode v čitalniški restavraciji **pevski večer**, katerega naj se izvolijo udeležiti gospodje pevci v mnogobrojnem številu. Čitalniški pevski odbor.

„LJUBLJANSKI ZVON“
stoji
za vse leto gld. 4.60; za pol leta gld. 2.30; za četrt leta gld. 1.15.

Tuji:

23. januarja.

Pri **Maličih**: Atlas, Bernauer, Weinberger, Fuchs, Leidlmayer, Trebisch Hauswald z Dunaja. — Obach iz Gradca. — Pfeifer s Krškega.

Pri **Slonu**: Katzenberger z Gdanskega. — Müller iz Trsta. — Weckher, Hula, Bodenstern, Rosenberg, Drucker z Dunaja. — Pasavali iz Coma. — Peče s Starega trga. — Blumenthal iz Berolina. — Peer iz Štor. — Freisinger iz Trsta.

Pri **avstrijskem cesarji**: Malloyer s Pazina. — Fuchs iz Gradca.

Umrli so v Ljubljani:

23. januarja: Domenik Meneghelli, brivec, 52 let, Stari trg št. 2, za nadoho. — Marija Cerne, delavka, 30 let, Truberjeve ulice št. 1, za srčno napako. — Ferdinand Lavrič, komij, 24 let, Kravja dolina št. 11, za guojenjem v možganih.

Meteorološko poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Ve-trovi	Nebo	Mo-krina v mm.
23. jan.	7. zjutraj	736.6 mm.	—15.0° C	sl. vzh.	megla	0.00 mm.
	2. popol.	735.4 mm.	—2.6° C	m. svz.	d. jas.	
	9. zvečer	738.6 mm.	—6.0° C	m. svz.	jas.	
24. jan.	7. zjutraj	741.6 mm.	—9.8° C	sl. svz.	jas.	0.00 mm.
	2. popol.	741.7 mm.	—3.8° C	sl. svz.	jas.	
	9. zvečer	742.7 mm.	—11.6° C	sl. svz.	jas.	

Srednja temperatura — 7.9° in — 8.1°, za 5.9° in 6.2° pod normalom.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Dragotin Hribar.

Dunajska borza

dné 25 januarja t. l.

(Izvirno telegrafsko poročilo.)

	včeraj	danes
Papirna renta gld.	82.60	82.85
Srebrna renta " "	83.25	83.40
Zlata renta " "	111.—	111.20
5% marcna renta " "	98.05	98.35
Akcije narodne banke " "	883.—	889.—
Kreditne akcije " "	312.40	313.50
London " "	120.65	120.70
Srebro " "	—	—
Napol. " "	9.54	9.54 1/2
C. kr. cekini " "	5.67	5.67
Nemške marke " "	59.12 1/2	59.12 1/2
4% državne srečke iz l. 1854 gld.	250	134
Državne srečke iz l. 1864 " "	100	176
Ogerska zlata renta 4% " "	101	15
Ogerska papirna renta 5% " "	93	55
5% štajerske zemljišč. odvez. oblig. " "	104	75
Dunava reg. srečke 5% gld.	100	121
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi " "	121	50
Kreditne srečke gld.	100	183
Rudolfove srečke " "	10	21
Akcije anglo-avstr. banke " "	120	126
Tramway-društ. velj. 170 gld. a v. " "	224	25

Učenec,

blizu 15 let star, poštenih kmetskih starišev sin, računanja, slovenskega jezika in nekoliko nemščine zmožen,

vsprejme se takoj v kupčijo z mešanim blagom.

Prednost ima, kdor je bil že v kaki prodajalnici. — Vse druge pogoje pove

Mihael Omahen,

(51—1)

trgovec v Višnji gori.

Glasovir

še dobro ohranjen, je na prodaj po nizki ceni. — Pred škočjo šte. 18 v 1. nadstropji se natančneje poizvé.

Št. 791.

(45—1)

Razglas.

Njegovo c. in kr. apostolsko Velečastvo je z najvišjim odločilom z dne 27. decembra 1888. leta najmilostiveje blagoizvolilo potrditi sklep deželnega zbora vojvodine Kranjske, s katerim se stolnemu mestu Ljubljani dovoljuje, da sme

od 1. januarja 1889. l.

naprej do vštete 1. 1898. pobirati za 100% povišano naklado od dohodkov najemščine (gostaščine), in sicer takó, da so najemščine pod 50 goldinarjev popolnoma proste, od najemščin od 50 goldinarjev do všteti 100 goldinarjev pa je plačevati na leto po dva krajcarja od vsakega goldinarja najemščine in od najemščin nad 100 goldinarjev po štiri krajcarje naklade od vsakega goldinarja najemščine.

To se na podstavi dopisa veleslavnega deželnega odbora kranjskega z dne 8. januarja 1889., št. 50, daje na splošno znanje.

Magistrat deželnega stolnega mesta Ljubljane,

v 17. dan januarja 1889.

Št. 1427.

(49—1)

Razglas.

Mestni magistrat naznanja:

1. da bodo imeniki k letošnjemu novačenju poklicanih, v letih 1866., 1867., 1868. in 1869. rojenih domačih mladeničev pri magistratu razgrnjeni

od 1. do 8. februarja t. l.,

da jih vsak lahko pregleda in

a) ko bi kdo izpuščen ali pa napačno upisan bil, to naznani;

b) zoper reklamacije novačenju podvrženih ali zoper njih prošnje za oproščenje od dejanske službe ugovarja in te ugovore tudi dokaže.

Potem objavlja magistrat:

2. da bode srečkanje novačenju podvrženih mladeničev

I. razreda letos v 9. dan februarja ob 11. uri dopoldne

v mestnej dvorani in da je vsakemu dovoljeno, udeležiti se srečkanja.

Mestni magistrat Ljubljanski,

v 21. dan januarja 1889.

Gospodu Fr. H.

v Mediji (Gallenegg).

Če boste še nadalje odlašali spolniti svoje obvezanosti, — bomo v tem listu natančneje objavili Vaše postopanje v varstvo drugim.

(49—1)

Oskrbništvo graščine Raka (Arch).

Izhaja tudi leta 1889. v isti obliki in po istem programu, kakor svoje prvo leto 1888., in sicer 10. in 25. dne vsacega meseca. Naročnina, katera se pošilja podpisane izdajatelj v Gorico, znaša za celo leto 4 gld., za pol leta 2 gld. in za četrt leta 1 gld.; za ljubljanske naročnike pa celoletno 3 gld. 60 kr., za pol leta 1 gld. 80 kr. in za četrt leta 90 kr.

Leta 1889. pridejo na vrsto važne razprave o raznih slovenskih kulturnih vprašanjih, n. pr.: „O zadruzi“, ruskem „miru“ in „artelju“, „O slovenski terminologiji za raznotere stroke“, „O slovenskem pravu“, „O slovenskih običajih in umetnostih“ itd. itd. Pretresale se bodo tudi specifiški slovanske zadeve, dopisi in novice pa bodo zabeleževali važne slovanske dogodke.

„SLOVANSKI SVET“ je v prvi vrsti namenjen zrelemu slovenskemu občinstvu; temu se priporoča, da ga podpira gnetno še bolj, nego duševno.

Fran Podgornik,

izdajatelj „SLOVANSKEGA SVETA“

v Gorici.

(19—4)

Št. 314.

(46)

Razpis.

V Ljubljanskem porodnišči in šoli za babice oddati je najprej začasno za 1 leto

služba babice (porodničarce)

z letno plačo 200 gld., z aktivitetno doklado 36 gld. in petletnicami po 50 gld. iz porodniškega zaklada, z letno nagrado 52 gld. 50 kr. iz učnega zaklada in z brezplačnim stanovanjem v zavodu.

Prošnje za to službo, katerim je priložiti diplomu za babice, krstni list, zdravniško spričevalo, svedočba o nravnem vedenju, dokaz že morebiti opravljane porodničarske službe, dokaz zakonskega, udovskega ali samskega stanu in spričevalo o popolni zmožnosti slovenskega in nemškega jezika, naj se pošljejo

do 15. februarja 1889. l.

ravnateljstvu deželnih dobrodelnih zavodov v Ljubljani.

Od deželnega odbora kranjskega,

v Ljubljani, dne 18. januarja 1889.

Stanovanje

s štirimi sobami in z vsemi drugimi zraven spadajočimi prostori, s prav lepim razgledom,

odda se za sv. Jurij v Spodnji Šiški št. 66.

Več se izve pri gosp. J. Žigurji ali pa v gostilni „Pri Štefanu“ za Franciškan. 48 1)

Izvlaček olja za sluh

c. kr. sek. zdravnika dr. Schipek-a, ki ga priznavajo mnoge avtoritete že mnogo let radi ugodnega učinka, ker zdravi vsako neprirojeno gluhost, naglušnost, šumenje po ušesih in vsako bolezen ušes. Z nakazilom, kako rabiti, velja 1 gld. 50 kr. in se dobi v glavni zalogi Frana Giacomelli-ja, Wien, Fünfhaus, Stadiongasse 1. (781—11)

pustni krofi

dobé se vsak dan v

J. Förderl-ovi pekarni

v Lingovih ulicah.

(5—5)

Lastnina in tisk „Národne Tiskarne“.